

understøttelse ud over det ved Loven af 9de April 1891 normerede Beløb af 2 Mill. Kr. Der er ikke Anledning for mig til at dvæle længere ved dette Forslag, efter at den højtærede Indenrigsminister nu har fremsat et særskilt Lovforslag om denne Sag, men jeg skal dog over for dem, der have ment, at man meget godt kunde have taget dette Beløb paa Finansloven, gøre opmærksom paa, at det ved Affattelsen af Loven om Alderdomsunderstøttelse var en udtrykkelig Forudsætning, at der ikke kunde finde en Forhøjelse Sted paa Finansloven. Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, blev denne Lov til paa den Maade, at det Udvalg, som var nedsat til Behandling af Fattigloven i Samlingen 1890—91, efter Overenskomst med den daværende Indenrigsminister udsondrede en Paragraf af Fattigloven, hvori der var foreslaaet, at Fattigunderstøttelse til Personer over 60 Aar under visse Betingelser ikke skulle have Fattigunderstøttelses Virkning. Ministeren og Flertallet i Udvalget enedes da om at lade denne Paragraf udgaa og i Stedet for at indsætte de herhen hørende Bestemmelser paa en særlig Lov. Jeg skal da her oplyse, at under de Forhandlinger, som fandt Sted i den Anledning, var det fra først af paatænkt kun at opføre 1 Million paa Lovforslagets § 9 og saa at føje til, at en Forhøjelse kunde finde Sted paa Finansloven. Det fandt man imidlertid ikke var rigtigt, og man gik derfor bort fra denne oprindelig paatænkte Ordning, idet man strøg Bestemmelsen om, at der kunde finde Forhøjelse Sted paa Finansloven, samtidig med at man forhøjede det faste Beløb til 2 Mill. Kr. Det er derfor med meget god Grund, at den højtærede Indenrigsminister foreslaar, at denne Post udgaa af Finansloven, og Udvalgets Flertal har fuldstændig kunnet slutte sig dertil.

Det andet Ændringsforslag, som er opstillet af den højtærede Indenrigsminister, gaar ud paa paa § 26, II at opføre 100,000 Kr. som Tilskud til Udsendelse af et Orlogsskib til Ost-Asien til Fremme af danske Handels- og Skibsfarts-Interesser. Jeg maa bringe den højtærede Indenrigsminister min bedste Tak, fordi han er fremkommen med dette Ændringsforslag. Der er jo ingen Tvivl om, at Handelsstanden i høj Grad sætter Pris paa Udsendelsen af dette Skib. Siden det blev omtalt her ved 1ste Behandling, har man, som det vil ses af Betænkningen, fra en Kreds af Handelsstandens Medlemmer tilbudt at tilskyde et Beløb af 50,000 Kr.

for at faa dette Togt udsendt i Aar. Det tør herefter antages, at man ogsaa i det andet Ting, hvor man ikke har haft nogen principiell Indvending mod Togtets Udsendelse, vil gaa ind paa, at Udsendelsen finder Sted nu i Aar. En Del af Medlemmerne i Finansudvalget have været af den Mening, at det vilde være mest passende, om man ikke modtog dette Tilskud, som fra Handelsstandens Side er tilbudt, og jeg hører til disse Medlemmer. Handelsstanden har stillet saa faa Krav til Finanserne, at man naar der en enkelt Gang kommer et overordentlig velbegrundet Krav, som medfører nogen Udgift, egentlig mest passende kunde lade Staten bære hele denne Udgift. Vi ere imidlertid blevne enige om, fordi vi ville være sikre paa, at der ikke her bliver skabt nogen Vanskelighed for at gennemføre dette Forslag, at tage den højtærede Indenrigsministers Forslag saaledes, som det foreligger.

Endelig skal jeg anbefale det tredje Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal i Udvalget, og som gaar ud paa at nægte det Laan af 300,000 Kr., der paa § 27 III, under Litra 19 er opført til Udvidelse og Uddybning af Neksø Havn under Neksø Kommunes Garanti, idet vi finde, at det er en betænkelig Sag at blive ved paa den Maade, som hidtil er sket, at yde Laan til de bornholmske Havne. Der er ikke saa store offentlige Interesser til Stede for at faa denne Havn udvidet og uddybet paa den Maade, som det nu er foreslaaet. Der skulde dels indrettes en større Fiskerihavn derovre, og dels vilde man uddybe Havnen indtil 16 Fod. Der kan næppe være fra Fiskeriets Side nogen større Trang til en Udvidelse af Fiskerihavnene paa Bornholm. Øen er paa alle Kanter saa rigelig forsynet med Fiskerihavne, at Trangen dertil ikke kan være meget stor. Og hvad den Trafikhavn angaar, hvorom der er Tale, er jo Forholdet det, at hvis den virkelig skulde faa Betydning som en Tilflugthavn, maatte den absolut gøres dybere, end det nu er foreslaaet, og det har ogsaa været anerkendt i tidligere Andragender, hvor man har forlangt et Laan paa 7—800,000 Kr. Endelig er der det, som vistnok maa siges at være det principielle i denne Sag for Udvalgets Vedkommende, at vi frygte meget for, at Havnen selv med Kommunens Garanti ikke vil være i Stand til at forrente og afdrage dette Laan sammen med det tidligere ikke ganske ubetydelige Laan. Der er i Forvejen laant et Beløb af 254,000 Kr. Naar hertil kom-